

Myšlienky na apríl 2022

1. „Práve cez konanie dobrých skutkov svet pozná, že patríme Bohu.“ (Joyce Meyer)
2. „Niet duše, ktorá by sa nemusela modliť, lebo každá milosť prichádza cez modlitbu.“ (sv. Faustína)
3. „Koľko kresťanov sa dnes ponáhľa, keď ide o Božie veci? Ak si niečo zaslúži zhon, tak sú to veci Božie.“ (Benedikt XVI.)
4. „Ó, aké veľké je milosrdenstvo Pána a jeho zľutovanie nad tými, ktorí sa obrátia k nemu!“ (Sir 17, 28)
5. „Boh nehľadá na vonkajšiu nádheru, nenachádza radosť v kniežacích palácoch, ale v pokornej duši, ktorá pohŕda svetskou múdrosťou a dá sa ním poučiť.“ (sv. Vincent de Paul)
6. „Keď sme bezbranní, Ježiš je našou zbraňou. To znamená byť závislí na Božej milosti. Milosť má meno JEŽIŠ!“ (Louie Giglio)
7. „Ak budete tým, čím máte byť, zapálite svet.“ (sv. Katarína Sienská)
8. „Modlitba je našou najlepšou zbraňou.“ (sv. Páter Pio)
9. „Jedine Boh dokáže vytvárať jedinečné veľdiela, kým človek vie len napodobňovať.“ (Jacques Philippe)
10. „Často stačí jediné slovo, jediný milý úsmev, aby sme potešili znechuteného človeka.“ (Terézia z Lisieux)
11. „Modlitba je kyslíkom pre dušu.“ (sv. Páter Pio)
12. „Dejiny sveta sú bojom medzi dvoma druhmi lásky, láskou k sebe až po zničenie sveta a láskou k druhým až po zrieknutie sa seba. Tento ustavičný boj prebieha aj teraz.“ (Benedikt XVI.)
13. „Prestaňte si myslieť, že keďže vám raz ktosi ublížil, urobia to všetci.“ (Joyce Meyer)
14. „Niet takého ľudského hriechu, ktorý by mohol vyhasiť Božie milosrdenstvo alebo zabrániť, aby sa vyliala celá jeho víťazná sila, kým ho prosíme.“ (Veritatis Splendor)
15. „Boh je zdrojom nových síl, nových nádejí a bojov víťazných. Boh sa nikdy nemení, nikdy nezradí a stále víťazí!“ (skupina Tretí deň)

16. „Boha v jeho túžbe po našom šťastí neprekonáme ani my.“ (Keith Stroh)
17. „Ježiš prebudil veľké nádeje... Ukázal nám tvár Božieho milosrdenstva, sklonil sa, aby uzdravil telo i dušu.“ (pápež František)
18. „Uzdravenie je podstatný rozmer kresťanstva... Vyjadruje celý obsah nášho vykúpenia.“ (Benedikt XVI.)
19. „Kto chce Boha milovať, už ho miluje.“ (Mária Margita Alacoque)
20. „Pane, urob ma nástrojom tvojho pokoja. Tam, kde je nenávisť, nech rozsievam lásku.“ (sv. František z Assisi)
21. „Nie je čas hanbiť sa za evanjelium, je čas ohlasovať ho zo striech.“ (Ján Pavol II.)
22. Tým najkrajším (a živým) obrazom na svete, ktorý vidím v Eucharistii, v adorácii a na kríži je moja prvotná láska – Kristus! (Petra Sirach Tiňová)
23. „Kto má pravú Božiu slobodu, nestráca radosť a pokoj srdca. Smútok vniká tam, kde je naviazanosť na svetské veci.“ (sv. František Saleský)
24. „Keď nevládzete ďalej, choďte sa pomodliť čo len Otče náš, Zdravas a Sláva pred svätostánok.“ (sv. Ján Bosco)
25. „Buď prejavom... láskavosti; maj láskavosť v tvári, v očiach, v úsmeve, vo vďačnom pozdrave.“ (Matka Tereza)
26. „Kde je láska, tam sa dejú veľké veci, kde sa nič veľké nedeje, je to preto, lebo tam niet nijakej lásky.“ (sv. Ignác z Loyoly)
27. „Ak je zaručená cesta, ktorá vedie do večného kráľovstva, tak je to trpezlivé znášanie utrpenia.“ (sv. Koleta z Corbie)
28. „Keď hlásate pokoj, dbajte hlavne na to, aby ste ho mali vo svojom srdci.“ (sv. František z Assisi)
29. „Človek, ktorý dokáže ovládať svoje vášne, je aj pánom svojho sveta. Buď im rozkážeme, alebo nás zotročia. Je však lepšie byť kladivom ako nákovou.“ (sv. Dominik)
30. „Ten kto verí, nepotrebuje vysvetlenie. A ten kto neverí, tomu nepomôže žiadne vysvetlenie.“ (sv. Tomáš Akvinský)

Akcia 365

č.196

Apríl 2022

Milí priatelia!

Na záver Pôstneho obdobia si na Zelený štvrtok pripomenieme Ježišov veľký dar, ktorým je Eucharistia. Liturgia Veľkonočnej vigílie kulminuje v oslave zmŕtvychvstalého Krista a Eucharistická modlitba ostáva centrálnou časťou sv. omše. K jej hlbšiemu poznaniu máme dnes nový zdroj, ktorý nemali ani cirkevní otcovia, ani stredovekí učitelia Cirkvi. Tým zdrojom je zblížovanie sa kresťanov a židov cez Veľkú noc. Od samého počiatku sa opakovane v Cirkvi pripomínalo niekoľko historických a iných faktorov, ktoré zvýrazňovali skôr rozdiely medzi kresťanstvom a judaizmom. Napr. zachovával sa iný dátum slávenia Veľkej noci, pôstne dni a mnohé iné skutočnosti, až kým sa v protipóle nevyjasnili rozdiely medzi židovstvom a kresťanstvom. Častým obvinením voči protivníkom a heretikom bola námetka, že „judaizujú“.

Pôvod Eucharistie

Nová atmosféra dialógu s judaizmom, ktorý inicioval Druhý vatikánsky koncil, umožnila lepšie poznať židovskú kolísku Eucharistie. V tejto perspektíve aj pápež Benedikt XVI. vo svojej knihe o Ježišovi Nazaretskom napísal, že pôvod Eucharistie možno sledovať v židovských modlitbách, ktoré sa nazývali berakah. Toto slovo sa do gréčtiny prekladá ako Eucharistia. Podľa kresťanského spisu Didaché, ktorý je spojivom medzi Starým a Novým zákonom, veľkonočný memoriál začínal u kresťanov v ich domoch tým, že každý vzal do ruky pohár vína a predtým, ako by si ho priložil k ústam, zopakoval požehnanie: „Požehnaný bud', Pane, Bože náš, Kráľ vekov, ktorý si nám dal tento plod viniča.“ Oficiálne sa jest' začalo až vtedy, keď otec rodiny alebo predstavený rozlomil chlieb, ktorý mal byť rozdelený medzi prítomných. Tak pred apoštolmi aj Ježiš brával chlieb, predniesol slová požehnaní, lámal ho a rozdeloval ho so slovami: „Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás.“ Po požehnaní chleba sa podávali tradičné pokrmy. Keď sa obed chýlil ku koncu, potom ten, kto predsedal pri stole, mal pred sebou čašu vína zmiešaného s vodou a predniesol tri modlitby vd'aky. V prvej modlitbe sa modlil k Bohu Stvoriteľovi. V druhej ďakoval za vyslobodenie z Egypta a v tretej prosil Boha, aby pokračoval vo svojom pôsobení aj v súčasnosti. Keď sa modlitba skončila, čaša putovala z ruky do ruky a všetci sa z nej napili. Tento staroveký obrad vykonal Ježiš veľa rás počas svojho života.

Kňaz a obeta

Ježiš pri Poslednej večeri pridáva slová: „Toto robte na moju pamiatku.“ Tým dáva svojmu daru trvalý dosah. Všetko, čo doteraz pri večeri vykonal, zveril do rúk apoštolov, kňazov novej zmluvy. Keď dnes znova opakujeme to, čo on urobil, obnovujeme ústredný skutok ľudských dejín, ktorým je Ježišova smrť pre svet. Predobraz Veľkonočného baránka, ktorý sa na kríži stáva udalosťou, je nám pri večeri daný ako sviatosť, čiže ako večná spomienka na udalosť. Úlohu kňaza pri konsekrácii lepšie spoznáme cez podstatu Kristovej obete. V skutočnosti kňazi už nie sú „podľa radu Melchizedechovho“. Sú kňazmi „podľa radu Ježiša Krista“. Pri oltári konajú „v osobe Ježiša Krista“. List Hebrejom vysvetľuje, že Kristus kňaz „raz navždy vošiel do Svätyne, a to nie s krvou capov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou, a tak získal večné vykúpenie“. (Hebr 9, 12) Kňazi dovedy ponúkali niečo vonkajšie, niečo mimo seba, Kristus ponúkol seba samého. Svätý Augustín vyjadril povahu tohto nového druhu kňazstva, v ktorom kňaz a obet' sú rovnaká osoba. Francúzsky učenec René Girard definoval túto novinku Kristovej obete ako „centrálnu skutočnosť v náboženských dejinách ľudstva“, ktorou navždy ukončil vnútorné spojenectvo medzi posvätnom a násilím. V Kristovi sa stáva obeťou Boh. Už to nie sú ľudské bytosti, ktoré prinášajú obeť Bohu, aby ho upokojili a naklonili si ho; je to Boh, ktorý sa obetuje za ľudstvo a dáva svojho jediného Syna za nás na smrť. (porov. Jn 3, 16)

Telo a krv

V biblickom jazyku telo označuje celého človeka, pokiaľ žije svoj život v tele, v telesnom a smrteľnom stave. Tel znamená celý život. Ustanovením Eucharistie nám Ježiš zanechal celý svoj život ako dar od prvého okamihu vtelenia až do posledného okamihu so všetkým, čo konkrétne naplnilo jeho život: ticho, pot, únava, modlitba, boje, poníženia. Čo pridáva slovom krv, ak nám už dal celý svoj život vo svojom tele? Pridáva smrť! Po tom, čo nám dal život, pridáva aj tú najcennejšiu časť svojho života, svoju smrť. Termín krv v Biblii neurčuje časť tela, teda tekutinu, ale udalosť, ktorou je smrť. Ak je krv sídlom života (ako sa vtedy myslelo), jej preliatie je plastickým zobrazením smrti. Eucharistia je tajomstvom tela a krvi Pána, to znamená života a smrti Pána! To, čo obetujeme spolu s Ježišom pri sv. omši, je ponúknutie toho, čo nám ponúkol Ježiš: život a smrť. Slovom telo dávame to, čo predstavuje život, naše skúsenosti, čas, zdravie, energiu, schopnosti, city, obyčajný úsmev. Slovom krv tiež vyjadrujeme obetovanie našej smrti a toho, čo nás na smrť pripravuje a čo jej predchádza: poníženia, neúspechy, choroby, ktoré nás limitujú, obmedzenia spôsobené vekom, zdravím: jedným slovom všetko, čo nás „umŕtvuje“. To znamená, že hneď ako odídeme z omše, musíme uskutočňovať to, čo sme ponúkli...

Raniero Cantalamessa OFM.Cap.

Leták pripravili

Katarína Triščová: katarinatriscova333@gmail.com

Letícia Dirbáková, CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudacek, SJ: m.hudacek@gmail.com